

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 09/10/2023

Αριθμός Απόφασης: 1536

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ : Α2 Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604536

E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022 Α' 206), εφεξής ΚΦΔ,
β. του άρθρου 10 της Δ.ΟΡΓ.Α 1125859 ΕΞ 2020/23-10-2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26-10-2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)» όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει,

γ. της ΠΟΛ.1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

δ. την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/ τ. Β' /01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 15/06/2023 και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικώς υποβληθείσα ενδικοφανή προσφυγή του, ΑΦΜ, κάτοικο, επί της οδού, Τ.Κ., κατά της με ημερομηνία έκδοσης 30/04/2023 και αριθμό δήλωσης πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.), έτους 2023, του Διοικητή της ΑΑΔΕ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τη με ημερομηνία έκδοσης 30/04/2023 και αριθμό δήλωσης πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.), έτους 2023, του Διοικητή της ΑΑΔΕ της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Α2 τμήματος επανεξέτασης, όπως αυτή αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 15/06/2023 και αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικώς υποβληθείσας ενδικοφανούς προσφυγής του, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με τη με αριθμό ειδοποίησης/30-04-2023 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.), έτους 2023, του Διοικητή της ΑΑΔΕ, επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος συνολικός φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων ποσού 982,84€.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την τροποποίηση της ως άνω προσβαλλόμενης πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου Ν.4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.), έτους 2023, του Διοικητή της ΑΑΔΕ και τη χορήγηση της προβλεπόμενης από τις διατάξεις έκπτωσης φόρου ισχυριζόμενος ότι με την υπ' αριθ. /2023 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου, ο ΕΝΦΙΑ έτους 2018 για το ακίνητο με ΑΤΑΚ, προσδιορίσθηκε βάσει της πραγματικής εμπορικής αξίας επομένως και ο ΕΝΦΙΑ έτους 2023 θα πρέπει να υπολογισθεί με τα ίδια δεδομένα.

Στα πλαίσια της διαδικασίας επανεξέτασης ο προσφεύγων, με την κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Υπηρεσίας μας, προσκόμισε την υπ' αριθ. /2023 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου, σύμφωνα με την οποία έγινε εν μέρει δεκτή η προσφυγή του και διατάχθηκε νέα εκκαθάριση του κύριου και συμπληρωματικού φόρου ΕΝΦΙΑ έτους 2018, κατά το μέρος που αφορά ακίνητο με ΑΤΑΚ, επί της οδού στα, του οποίου η αντικειμενική αξία προσδιορίσθηκε στο ποσό των 51.000€ καθώς και την άτοκη επιστροφή στον προσφεύγοντα του τυχόν αχρεωστήτως καταβληθέντος κύριου και συμπληρωματικού φόρου.

Με την υπ' αριθ. κατάθεσης /2019 προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου, ο προσφεύγων αιτήθηκε την ακύρωση της υπ' αριθ. /12.02.2019 απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΔΕΔ) της ΑΑΔΕ, με την οποία απορρίφθηκε ενδικοφανής προσφυγή που άσκησε κατά της υπ' αριθ. ειδοποίησης /28-08-2018 πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝΦΙΑ) για το έτος 2018, δυνάμει του ν. 4223/2013 (Α 287), κατά το μέρος της τελευταίας με την οποία είχε επιβληθεί στον προσφεύγοντα κύριος ΕΝΦΙΑ ύψους 308,83€ και συμπληρωματικός φόρος, σχετικά με ακίνητο ιδιοκτησίας του επί της οδού στα Επίσης, αιτήθηκε τη διενέργεια νέας εκκαθάρισης του οφειλομένου κυρίου και συμπληρωματικού φόρου και την επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών φόρων, λόγω, διαφορετικής από την αντικειμενική, πραγματικής αξίας του ακινήτου αυτού.

Με την υπ' αριθ. /2023 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου, έγινε εν μέρει δεκτή η προσφυγή, προσδιορίσθηκε η αξία του επίμαχου ακινήτου την 01.01.2018, στο ποσό των πενήντα ενός χιλιάδων ευρώ (51.000,00€) και διατάχθηκε η διενέργεια νέας εκκαθάρισης του κύριου και συμπληρωματικού (κατά το αντίστοιχο μέρος) ΕΝΦΙΑ έτους 2018 και η άτοκη επιστροφή στον προσφεύγοντα του τυχόν αχρεωστήτως καταβληθέντος κύριου και συμπληρωματικού φόρου.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 «Αντικείμενο του φόρου» του ν.4223/2013, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 40 του ν.4916/2022, ορίζεται ότι: «1. Από το έτος 2014 και για κάθε επόμενο έτος επιβάλλεται Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) στα δικαιώματα της παραγράφου 2 του παρόντος, σε ακίνητα που βρίσκονται στην Ελλάδα και ανήκουν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή κάθε είδους νομικές οντότητες την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους.

2. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. επιβάλλεται στα εμπράγματα δικαιώματα της πλήρους κυριότητας, της ψιλής κυριότητας, της επικαρπίας, της οίκησης και της επιφάνειας επί του ακινήτου. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. επιβάλλεται και στα εμπράγματα ή ενοχικά δικαιώματα της αποκλειστικής χρήσης θέσης στάθμευσης, βοηθητικού χώρου και κολυμβητικής δεξαμενής, που βρίσκονται σε κοινόκτητο τμήμα του ακινήτου και αποτελούν παρακολούθημα των παραπάνω εμπραγμάτων δικαιωμάτων. Εξαιρετικά, επιβάλλεται και στο δικαίωμα της νομής ή οιονεί νομής, της κατοχής, καθώς και στη δέσμευση δικαιωμάτων επί του ακινήτου από Ο.Τ. Α. σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 2.

3. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. ισούται:

α) με τον κύριο φόρο επί του κάθε ακινήτου και την προσαύξηση επί αυτού σύμφωνα με την Ενότητα Ε' του άρθρου 4, εάν υποκείμενο του φόρου είναι φυσικό πρόσωπο, και β) με το άθροισμα του κύριου φόρου επί του κάθε ακινήτου και του συμπληρωματικού φόρου επί της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων επί των ακινήτων του υποκειμένου στον φόρο, εάν υποκείμενο του φόρου είναι νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα.

(Η παρ. 3 αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 40 Ν.4916/2022, ΦΕΚ Α 65/28.03.2022, κατά δε το άρθρο 92 παρ.4γ του αυτού νόμου ισχύει για τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. ετών 2022 και επομένων).

4. Τα δικαιώματα επί των οποίων επιβάλλεται ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. ετησίως είναι αυτά που υπάρχουν την 1^η Ιανουαρίου του έτους φορολογίας, ανεξάρτητα από μεταβολές που τυχόν επέρχονται κατά τη διάρκεια του έτους αυτού και ανεξάρτητα από τη μεταγραφή του τίτλου κτήσης.

5. Για τον καθορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. λαμβάνεται υπόψη η πραγματική κατάσταση του ακινήτου. Η πραγματική κατάσταση του ακινήτου προκύπτει από την οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο. Αν δεν υπάρχει οριστική εγγραφή, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία του ακινήτου, όπως προκύπτουν από τον τίτλο κτήσης. Αν δεν υπάρχει τίτλος κτήσης, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία της πραγματικής κατάστασης του ακινήτου. Αν η πραγματική επιφάνεια του ακινήτου υπερβαίνει αυτή που αναγράφεται στην οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο ή στον τίτλο κτήσης ή στην άδεια οικοδομής ή έχει γίνει αλλαγή της χρήσης του ακινήτου, λαμβάνεται υπόψη η πραγματική επιφάνεια και η πραγματική χρήση του ακινήτου. [...].».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν.4223/2013, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 27 του ν. 5024/2023 και το άρθρο 24 του ν. 5036/2023, ισχύουν τα εξής:

«Α. Υπολογισμός του κύριου φόρου για τα κτίσματα

1. Ο κύριος φόρος που αναλογεί στα δικαιώματα επί των κτισμάτων υπολογίζεται με βάση τη γεωγραφική θέση, την επιφάνεια, τη χρήση, την παλαιότητα, τον όροφο και τον αριθμό προσώπων του κτίσματος.

Ειδικότερα:

α) Η γεωγραφική θέση του κτίσματος προσδιορίζει την τιμή ζώνης, στην οποία υπάγεται αυτό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 (Α' 43) και των αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του. Ανάλογα με την τιμή ζώνης

που ισχύει την 1 η Ιανουαρίου του έτους φορολογίας, γίνεται κατάταξη του κτίσματος σε αντίστοιχη φορολογική ζώνη (Φ.Ζ.)

[...]

Β. Υπολογισμός κύριου φόρου για οικόπεδα και γήπεδα

Ο κύριος φόρος που αναλογεί στα δικαιώματα επί των γηπέδων εντός σχεδίου πόλης ή οικισμού (οικόπεδα) ή των γηπέδων εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού (γήπεδα) υπολογίζεται σύμφωνα με τις επόμενες παραγράφους.

1.Ειδικότερα, για τα οικόπεδα:

α) Το οικόπεδο εντάσσεται σε φορολογική ζώνη και προσδιορίζεται συντελεστής φόρου με βάση τη μοναδιαία αξία του οικοπέδου,

[...].»

Γ. Υπολογισμός φόρου επί της συνολικής αξίας ανά εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτου.

Για δικαιώματα επί ακινήτων υπολογίζεται φόρος επί της συνολικής αξίας ανά εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτου, όπως αυτό αποτυπώνεται στη δήλωση στοιχείων ακινήτων του άρθρου 23 του ν. 3427/2005 (Α' 312), σύμφωνα με την κατωτέρω κλίμακα:

Ο φόρος υπολογίζεται στη συνολική αξία του 100% της πλήρους κυριότητας του ακινήτου, όπως το δικαίωμα αυτό αναγράφεται στη δήλωση στοιχείων ακινήτων, απομειώνεται με βάση τον συντελεστή συνιδιοκτησίας της παρ. 3 του άρθρου 32 του ν. 3842/2010 (Α' 58), εφόσον υφίσταται συνιδιοκτησία στην πλήρη ή ψιλή κυριότητα, και επιμερίζεται σύμφωνα με την παρ. 9 του άρθρου 2. Η αξία του προηγούμενου εδαφίου υπολογίζεται σύμφωνα με το τρίτο και το τέταρτο εδάφιο της Ενότητας Ε'.

Η παρούσα Ενότητα εφαρμόζεται, εφόσον η συνολική αξία ακίνητης περιουσίας του υποκειμένου στον φόρο, όπως αυτή υπολογίζεται βάσει της Ενότητας Ε', υπερβαίνει τις τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ.

[...]

Δ. Συνολικός υπολογισμός κυρίου φόρου:

α. Ο κύριος φόρος των φυσικών προσώπων ισούται με το άθροισμα του κύριου φόρου κτισμάτων της Ενότητας Α', του κύριου φόρου οικοπέδων και γηπέδων της Ενότητας Β' και του φόρου επί της συνολικής αξίας ανά εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτου της Ενότητας Γ'.

Ε. Προσαύξηση του φόρου φυσικών προσώπων ανάλογα με τη συνολική αξία της περιουσίας.

Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. φυσικών προσώπων που προκύπτει από την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, προσαυξάνεται ανάλογα με τη συνολική αξία της ακίνητης περιουσίας ως εξής:

α) για αξία ακίνητης περιουσίας έως και εξακόσιες πενήντα χιλιάδες (650.000) ευρώ, κατά ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%),

β) για αξία ακίνητης περιουσίας έως και οκτακόσιες χιλιάδες (800.000) ευρώ, κατά ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%),

γ) για αξία ακίνητης περιουσίας έως και ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ, κατά ποσοστό δεκαπέντε τοις εκατό (15%),

δ) για αξία ακίνητης περιουσίας από ένα εκατομμύριο και ένα λεπτό (1.000.000,01) ευρώ και άνω, κατά ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%).

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν.4223/2013, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 26 του ν. 5036/2023, ορίζεται ότι:

«1. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. προσδιορίζεται με πράξη διοικητικού προσδιορισμού του φόρου που εκδίδεται από τη Φορολογική Διοίκηση, σύμφωνα με το άρθρο 31 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Ν.4174/2013, Α' 170).

(Ο αριθμός «31» της παρ.1 αντικαταστάθηκε με τον αριθμό «32» με το άρθρο τρίτο υποπαρ. Γ. περ.6 Ν.4254/2014, ΦΕΚ Α 85/7.4.2014)

....

3. α) Για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. κάθε επόμενου του 2014 έτους, λαμβάνεται η δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α. με τα στοιχεία των ακινήτων του προηγούμενου έτους με τις μεταβολές που επήλθαν. [...]

4. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των άρθρων 4 και 5 του παρόντος.».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 4223/2013 (Α' 287), όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν. 4916/2022 και του άρθρου 67 του ν. 4931/2022, με το οποίο καθορίζονται οι προϋποθέσεις χορήγησης των εκπτώσεων στον ΕΝ.Φ.Ι.Α. με βάση το συνολικό φορολογητέο εισόδημα και το σύνολο της επιφάνειας των κτισμάτων ως εξής:

«1) Με πράξη της Φορολογικής Διοίκησης χορηγείται έκπτωση πενήντα τοις εκατό (50%) στον φορολογούμενο, τον ή την σύζυγο και τα εξαρτώμενα τέκνα της οικογένειάς του επί του ΕΝ.Φ.Ι.Α. που βεβαιώθηκε στα παραπάνω πρόσωπα, αν διαπιστώνεται οικονομική αδυναμία πληρωμής της συνολικής οφειλής για το οικείο έτος. Η παραπάνω έκπτωση χορηγείται για τον οφειλόμενο ΕΝ.Φ.Ι.Α. κάθε έτους, εφόσον πληρούνται σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις:

«α) το συνολικό φορολογητέο οικογενειακό εισόδημα του τελευταίου φορολογικού έτους, για το οποίο έχει λήξει κατά τον χρόνο φορολογίας η προθεσμία υποβολής των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4172/2013 (Α' 167) και κάθε άλλη συναφή κείμενη διάταξη, δεν υπερβαίνει τις εννέα χιλιάδες (9.000) ευρώ, προσαυξημένο κατά χίλια (1.000) ευρώ για τον ή την σύζυγο ή συμβιούντα και κάθε εξαρτώμενο μέλος, β) το σύνολο της επιφάνειας των κτισμάτων στα οποία κατέχουν δικαιώματα της παρ. 2 του άρθρου 1, ο υπόχρεος δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, ο ή η σύζυγος ή συμβιών και τα εξαρτώμενα τέκνα της οικογένειάς του, λαμβανομένων υπόψη του ποσοστού συνδιοκτησίας και του είδους του δικαιώματος, δεν υπερβαίνει τα εκατόν πενήντα τετραγωνικά μέτρα (150 μ²) και η συνολική αξία της ακίνητης περιουσίας, όπως αυτή προσδιορίζεται σύμφωνα με την Ενότητα Ε' του άρθρου 4, δεν υπερβαίνει το ποσό των ογδόντα πέντε χιλιάδων (85.000) ευρώ για τον άγαμο, των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ για τον έγγαμο και τον ή τη σύζυγό του ή συμβιούντα ή τη μονογονεϊκή οικογένεια με ένα εξαρτώμενο τέκνο και των διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ για τον έγγαμο, τον ή την σύζυγό του ή συμβιούντα και τα εξαρτώμενα τέκνα τους ή τη μονογονεϊκή οικογένεια με δύο εξαρτώμενα τέκνα και γ) ο φορολογούμενος, ο ή η σύζυγος και τα εξαρτώμενα τέκνα της οικογένειάς του είναι φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδας.

2) Η έκπτωση της προηγούμενης παραγράφου ανέρχεται σε ποσοστό εκατό τοις εκατό (100%), εφόσον πληρούνται σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις: [...]

2Α) Στον ΕΝ.Φ.Ι.Α. φυσικών προσώπων, που προκύπτει από την εφαρμογή του άρθρου 4, χορηγείται μείωση ανάλογα με τη συνολική αξία της ακίνητης περιουσίας, η οποία υπόκειται σε φόρο κατά το άρθρο 4, όπως αυτή προσδιορίζεται σύμφωνα με το τρίτο και τέταρτο εδάφιο της Ενότητας Ε του άρθρου 4, ως εξής: [...]. Στη συνολική αξία της ακίνητης περιουσίας για την εφαρμογή της παρούσας δεν συνυπολογίζεται η αξία των δικαιωμάτων επί των γηπέδων εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού».

Επειδή, με την υπό κρίση προσφυγή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι συνεπεία της υπ' αριθ./2023 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου, ο ΕΝΦΙΑ έτους 2018 για το ακίνητο

με ΑΤΑΚ, προσδιορίσθηκε βάσει της πραγματικής εμπορικής αξίας επομένως και ο ΕΝΦΙΑ έτους 2023 θα πρέπει να υπολογισθεί με τα ίδια δεδομένα.

Επειδή, στην υπ' αριθ./2023 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου, αναφέρεται ότι προκειμένου να προσδιορισθεί η αξία του επίμαχου ακινήτου την 01.01.2018, ημερομηνία προσδιορισμού του ΕΝ.Φ.Ι.Α., λήφθηκε υπόψη έκθεση τεχνικής αξιολόγησης, η οποία αποτέλεσε πρόσφορο μέσο δεδομένου ότι διενεργήθηκε σε χρόνο κοντινό της ημερομηνίας προσδιορισμού του ΕΝ.Φ.Ι.Α., ήτοι της 1^η.1.2018. Ειδικότερα αναφέρονται τα κάτωθι:

«[...] 6. [...] Επιπλέον, σε εκτέλεση της ως άνω προδικαστικής, προσκομίστηκε στο Δικαστήριο η/31.03.2017, με την από 05.04.2017 έγκριση, έκθεση τεχνικής αξιολόγησης της εκτιμήτριας, προς το (489) Υποκατάστημα της, για δάνειο, σχετικά με το επίδικο κατάστημα (....., ισόγειο). Στην έκθεση αυτή αναγράφεται στο πεδίο «ειδική περιγραφή (ιδιοκτησίας)»: «Το κατάστημα αποτελείται από ισόγειο με εμβαδόν 67,95 τμ που περιλαμβάνει 2 χώρους και εσωτερικά κλιμακοστάσια, ένα πατάρι με εμβαδόν σύμφωνα με το συμβόλαιο 37,80 τμ που περιέχει ένα χώρο και WC. Υπάρχει επίσης εσωτερικό κλιμακοστάσιο που επικοινωνεί με την υπόγεια αποθήκη η οποία όμως αποτελεί χωριστή ιδιοκτησία και δεν είναι αντικείμενο της παρούσας έκθεσης. Η υπόγεια αυτή αποθήκη είναι εύκολο να απομονωθεί αφού διαθέτει και ξεχωριστή είσοδο από το κοινόχρηστο κλιμακοστάσιο... Αυτή τη στιγμή χρησιμοποιείται ως χώρος γραφείου». Στη συνέχεια, προσδιορίζονται τα τμήματα της ιδιοκτησίας ως: «(Α) κατάστημα-ισόγειο-βάσει τίτλου 67,25 τμ. και (Β) πατάρι-ημιόροφος-αυθαίρετα 37,80 τμ, σύνολο 105,75 τμ.» και στο πεδίο «παρατηρήσεις» αναγράφονται τα εξής: «...Για το ακίνητο έχει εκδοθεί βεβαίωση από την Πολεοδομία του Δ. Χανίων στην οποία αναγράφεται ότι δεν απαιτείται αλλαγή χρήσης από κατοικία σε κατάστημα λόγω του ότι η αλλαγή χρήσης έγινε προ της ισχύος του άρθρου 5 του ΓΟΚ/85. Επιπροσθέτως, έχει κατασκευαστεί πατάρι με εμβαδόν 37,80 τμ το οποίο είναι εξ ολοκλήρου αυθαίρετο αν και περιγράφεται στη σύσταση οριζόντιας ιδιοκτησίας και έχει διαμορφωθεί και εσωτερικό κλιμακοστάσιο το οποίο ενώνει λειτουργικά την αποθήκη του υπογείου με το κατάστημα. Μετά από επικοινωνία με τον ιδιοκτήτη του έγινε σύσταση να εισαχθεί στο νόμο αυθαιρέτων αφού μέχρι στιγμής δεν έχει γίνει κάτι τέτοιο». Η έκθεση τεχνικής αξιολόγησης καταλήγει στην εκτιμώμενη αγοραία αξία του ακινήτου στα 51.000 ευρώ (αξία άμεσης διάθεσης 43.000 ευρώ), με την εξής παρατήρηση: «εάν το ακίνητο υπαχθεί στο ν. 4178/2013 και προχωρήσει σε διαδικασία οριστικής υπαγωγής (τακτοποιηθούν οι αυθαίρετοι χώροι) τότε η αγοραία αξία του θα ανέλθει στις 64.000 ευρώ και η αξία άμεσης διάθεσης στις 54.000 ευρώ...». Τέλος, στις γενικές παρατηρήσεις και υπογραφές, αναφέρονται τα ακόλουθα: ...§ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ: Για την προσέγγιση της Αγοραίας αξίας ακινήτου χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος της Άμεσης κεφαλαιοποίησης (Income method – Direct capitalization method)... Η μέθοδος των Συγκριτικών στοιχείων (Comparative Method), σύμφωνα με την οποία ο προσδιορισμός της αξίας του περιουσιακού στοιχείου γίνεται με βάση τα συμπεράσματα που προκύπτουν από την έρευνα και συλλογή συγκριτικών στοιχείων που παρουσιάζουν τη μεγαλύτερη κατά το δυνατόν ομοιότητα χαρακτηριστικών με το εκτιμώμενο, κρίθηκε ακατάλληλη αφού δεν βρέθηκαν ικανοποιητικά στοιχεία πωλήσεων καταστημάτων στην περιοχή... § ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΧΕΣ/ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ: ...Η εκτίμηση έχει γίνει με βάση την παρούσα κατάσταση της τοπικής κτηματαγοράς... § ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ: Η παρούσα εκτίμηση συντάσσεται σε περιβάλλον οικονομικής κρίσης. Οι επιπτώσεις αυτής της κρίσης στην κτηματαγορά δεν έχουν αποτιμηθεί πλήρως ιδιαίτερα για τα ακίνητα της χώρας μας, καθώς το φαινόμενο ευρίσκεται σε εξέλιξη. Τονίζεται ότι στην αγορά παρουσιάζεται στασιμότητα και έλλειψη πράξεων πώλησης ακινήτων.

Οι όποιες αναγωγές σε αγοραίες αξίες είναι πιθανόν να μην απεικονίζουν πλήρως την εξελισσόμενη κατάσταση, ενώ αυξητικές τάσεις παρουσιάζει και ο απαιτούμενος χρόνος διάθεσης των ακινήτων. Τούτο έχει ως αποτέλεσμα οι αποτιμώμενες αξίες να ενέχουν μεγαλύτερο ποσοστό αβεβαιότητας και εφιστάται ιδιαίτερα η προσοχή των χρηστών της έκθεσης αυτής στην εν λόγω παρατήρηση. 7. Επειδή, εν προκειμένω, η ανωτέρω προσκομιζόμενη/31.03.2017, με την από 05.04.2017 έγκριση, έκθεση τεχνικής αξιολόγησης για το επίμαχο ακίνητο αποτελεί πρόσφορο στοιχείο για την εκτίμηση της αξίας αυτού κατά τον κρίσιμο χρόνο (01.01.2018), καθώς έλαβε χώρα σε κοντινό αυτού χρόνο και σε ανύποπτη περίπτωση αναφορικά με την υπό κρίση διαφορά. Η έκθεση αυτή κρίνεται, μάλιστα, αιτιολογημένη ως προς την εκτιμώμενη αγοραία αξία του ακινήτου, με παράθεση της πραγματικής και νομικής κατάστασης αυτού και με ειδικότερο συνυπολογισμό των συνθηκών της κτηματαγοράς στη συγκεκριμένη περιοχή των Χανίων και του γενικότερου οικονομικού περιβάλλοντος, κατά τον εγγύς του κρίσιμου χρόνο (βλ. στην έκθεση, στις γενικές παρατηρήσεις και υπογραφές, τα πεδία § ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΧΕΣ/ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ και § ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ). Η αγοραία αξία του ακινήτου προσδιορίζεται, στην έκθεση αυτή, σε 51.000 ευρώ, για τα ίδια τμ (67,25 τμ), χωρίς να ασκεί επιρροή, ως ενδεχόμενη, η εκτιμώμενη αξία του ακινήτου μετά την υποδειχθείσα από την εκτιμήτρια, απαραίτητη νομιμοποίηση των διαπιστωθεισών αυθαιρεσιών (πρβλ. ΔΠρΘεσσ 1003/2017 σκ. 8, 1830/2015 σκ. 6), ενώ, ούτε ασκεί επιρροή, εν προκειμένω, η διαπίστωση και η τυχόν επιβολή κυρώσεων επί των αυθαιρεσιών αυτών. Υπό τούτα τα δεδομένα και ενόψει του ότι η φορολογική αρχή δεν προσδιόρισε, ως όφειλε και υποχρεώθηκε με την προαναφερόμενη προδικαστική απόφαση, την αγοραία αξία του επίδικου ακινήτου, ούτε προσκόμισε στοιχεία που αντικρούουν την εκτιμώμενη αξία του κατά την ως άνω προσκομιζόμενη τεχνική αξιολόγηση (ενώ, ούτε κρίνεται αναγκαία η έκδοση νέας προδικαστικής για τη διενέργεια νέου ελέγχου εκ μέρους της φορολογικής αρχής, δεδομένης της ανυπαρξίας πρόσφορων συγκριτικών στοιχείων κατά τον κρίσιμο χρόνο, σύμφωνα με την προσκομιζόμενη έκθεση οργάνου της και τη σχετική αναφορά στην ανωτέρω τεχνική έκθεση της εκτιμήτριας της Εθνικής Τράπεζας στο πεδίο «§ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ» στις γενικές παρατηρήσεις και υπογραφές), το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη: 1) το είδος, τη θέση, την έκταση και τα χαρακτηριστικά του επίμαχου ακινήτου και 2) ότι το συγκεκριμένο ακίνητο εκτιμήθηκε με την παραπάνω από 31.03.2017 έκθεση τεχνικής αξιολόγησης σε 51.000 ευρώ, κρίνει ότι η αξία του επίμαχου ακινήτου ανερχόταν κατά τον κρίσιμο χρόνο, ήτοι την 01.01.2018, στο ποσό των 51.000 ευρώ, επί της οποίας αξίας πρέπει να υπολογιστεί ο ένδικος φόρος ΕΝΦΙΑ, καθώς και ο συμπληρωματικός φόρος, κατά μερική αποδοχή του σχετικού λόγου προσφυγής.».

Επειδή, σύμφωνα με την υπ' αριθ. 1357/2018 απόφαση του ΣτΕ κρίθηκε ότι:

«8. Επειδή, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 4 παρ. 5 και 78 παρ. 1 του Συντάγματος, η φορολογούμενη ύλη, όπως η περιουσία, δεν επιτρέπεται να είναι πλασματική, αλλά πρέπει να είναι πραγματική (βλ. λ.χ. ΣτΕ Ολομ. 29/2014, Ολομ. ΣτΕ 4003/2014, Ολομ. ΣτΕ 2563/2015, ΣτΕ 2334/2016 - ΣτΕ 2337/2016 επταμ.). Με τις προεκτεθείσες διατάξεις του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 θεσπίστηκε αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων κατά τρόπο ώστε, βάσει προκαθορισμένων, ειδικών και πρόσφορων κριτηρίων, να προκύπτει για κάθε ακίνητο μιας περιοχής ορισμένη αξία, ανταποκρινόμενη, κατά προσέγγιση, στην πραγματική αγοραία αξία αυτού (βλ. ΣτΕ Ολομ. 4003/2014), δηλαδή στην ελάχιστη εύλογη αξία αγοραπωλησίας που θα συμφωνούσαν δύο καλά ενημερωμένοι και επιμελείς συναλλασσόμενοι, που δεν έχουν σχέση μεταξύ τους (βλ.

ΣτΕ 2334/2016 - ΣτΕ 2337/2016 επταμ.). Οι ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 41 του ν. 1249/1982, στις οποίες παραπέμπει το άρθρο 4 του ν. 4223/2013, συνάδουν προς το Σύνταγμα, καθόσον δεν θεσπίζουν αμάχητο τεκμήριο προσδιορισμού της αγοραίας αξίας των ακινήτων (και συνακόλουθα της περιουσιακής αξίας των οριζόμενων στο άρθρο 1 του ν. 4223/2013 δικαιωμάτων, επί των οποίων επιβάλλεται ο ΕΝ.Φ.Ι.Α.), δεδομένου ότι ο φορολογούμενος δύναται με δική του πρωτοβουλία να αποστεί από την εφαρμογή του τεκμαρτού/αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της αγοραίας αξίας, ζητώντας από το δικαστήριο, κατά την παράγραφο 6 του άρθρου 41, τον προσδιορισμό της αξίας αυτής (πρβλ. ΣτΕ 4003/2014, ΣτΕ 86/2015 επταμ.), εάν θεωρεί ότι η αντικειμενική αξία του ακινήτου του είναι (ουσιωδώς) μεγαλύτερη από την πραγματική αγοραία αξία του. Επομένως, σε τέτοια περίπτωση, η πράξη διοικητικού προσδιορισμού ΕΝ.Φ.Ι.Α., η οποία ερείδεται στην ισχύουσα (κανονιστικώς ορισθείσα με υπουργική απόφαση) τιμή ζώνης, προσβάλλεται με έννομο συμφέρον από τον φορολογούμενο (όχι στο σύνολο της, αλλά μόνον) κατά το μέρος της που στηρίζεται σε τιμή ζώνης υπερβαίνουσα την τιμή (ανά τ.μ.) η οποία αντιστοιχεί στην πραγματική αγοραία αξία του ακινήτου. Ενόψει των προηγούμενων, οι διατάξεις των άρθρων 41 παρ. 6 του ν. 1249/1982 και 4 παρ. 1 και 2 του ν. 4223/2013, σε συνδυασμό με τις προεκτεθείσες διατάξεις των άρθρων 63 και 65 του ΚΦΔ, έχουν την έννοια ότι, εφόσον ισχύει η οικεία κανονιστική ρύθμιση περί τιμής ζώνης (προϋπόθεση που δεν συντρέχει, εάν έχει ακυρωθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας η ρύθμιση αυτή ή η παράλειψη της Διοίκησης να προβεί σε νέα, επίκαιρη ρύθμιση), στην οποία ερείδεται η πράξη διοικητικού προσδιορισμού ΕΝ.Φ.Ι.Α., ο καθού φορολογούμενος, ο οποίος επιδιώκει να αποστεί από την τεκμαρτή αξία που ορίζει η εν λόγω κανονιστική ρύθμιση, στο πλαίσιο του προσδιορισμού του ύψους του ΕΝ.Φ.Ι.Α. που οφείλει, δεν αρκεί να αμφισβητήσει με την ενδικοφανή και, περαιτέρω, με την ένδικη προσφυγή του τη νομιμότητα της ως άνω κανονιστικής ρύθμισης περί τιμής ζώνης των ακινήτων στην περιοχή στην οποία βρίσκεται η περιουσία του, αλλά (ανεξαρτήτως εάν ισχυρίζεται ότι η τιμή ζώνης δεν καθορίστηκε εξ αρχής ορθώς ή ότι δεν συνάδει πλέον με τις τρέχουσες τιμές, λόγω μεταβολής των συνθηκών της αγοράς, ή ότι δεν ανταποκρίνεται στις ειδικές συνθήκες του συγκεκριμένου ακινήτου του: πρβλ. ΣτΕ 4003/2014 και ΣτΕ 2810/2017 επταμ.) βαρύνεται να προβάλει, με συγκεκριμένο ισχυρισμό, ότι η εφαρμοσθείσα τιμή ζώνης είναι (ουσιωδώς) μεγαλύτερη από την πραγματική αγοραία τιμή του ακινήτου του, καθώς και να διατυπώσει συγκεκριμένο αίτημα ως προς το ύψος στο οποίο πρέπει να καθοριστεί η επίμαχη αγοραία αξία, συνοδευόμενο, μάλιστα, από έγγραφα στοιχεία τεκμηρίωσής της, δεδομένου ότι, σε τέτοια περίπτωση, αντικείμενο της διοικητικής (ενδικοφανούς) διαδικασίας και της αντίστοιχης διοικητικής δίκης είναι ο προσδιορισμός της αμφισβητούμενης αγοραίας αξίας του ακινήτου και, συνακόλουθα, του φόρου ο οποίος αναλογεί κατά το νόμο στην αξία αυτή. Αν ο φορολογούμενος παραλείψει να ανταποκριθεί στο ανωτέρω βάρος του, η ενδικοφανής προσφυγή του είναι απορριπτέα, ως αόριστη και αναπόδεικτη, ενώ, περαιτέρω, απορρίπτεται και η ένδικη προσφυγή του κατά της (σιωπηρής ή ρητής) απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής του.».

Επειδή, η Δημόσια Διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 παρ.1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η Διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές

πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α., η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν.4223/2013, όπως αυτό τροποποιήθηκε με τα άρθρα 27 του ν. 5024/2023 και 24 του ν. 5036/2023, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του Ν.1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών.

Επειδή, εν προκειμένω, από την 1^η Ιανουαρίου 2022 εφαρμόζονται οι νέες αντικειμενικές αξίες, δυνάμει της υπ' αριθ. ΕΞ 2021/18-05-2021 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ 2375/Β'/07-06-2021), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με την απόφαση υπ' αριθ./21-02-2022 (ΦΕΚ 771/Β'/21-02-2022) του Υπουργού Οικονομικών, σύμφωνα με την οποία αναπροσαρμόστηκαν οι τιμές εκκίνησης των περιοχών που είναι ενταγμένες στο σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού φορολογητέας αξίας ακινήτων και καθορίστηκαν οι συντελεστές αυξομείωσής τους.

Επειδή, ο νομοθέτης με τη θέσπιση του ΕΝΦΙΑ, απέβλεψε, επιτρεπώς κατά το άρθρο 78 παρ.1 του Συντάγματος, στη φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθεαυτή την κατοχή της ακίνητης περιουσίας, ως φορολογητέας ύλης διαφορετικής από το εισόδημα, δοθέντος ότι, κατά τη συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνον το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς, και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές (ΣτΕ 1972/2012, ΣτΕ 3343/2013).

Ως εκ τούτου, η ύπαρξη προσόδου από το ακίνητο δεν αποτελεί προϋπόθεση ή κριτήριο υπαγωγής στον ΕΝ.Φ.Ι.Α. ούτε, άλλωστε, η μη συνεκτίμηση, κατά την επιβολή του επιδικού φόρου, της υπέρξεως (ή μη) εισοδήματος από το βαρυνόμενο ακίνητο συνιστά, μόνη αυτή, παράβαση της συνταγματικής αρχής της ίσης, αναλόγως της φοροδοτικής ικανότητας εκάστου, επιβαρύνσεως.

Επειδή, η υπ' αρ./2023 Απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου αναφέρεται αποκλειστικά στην υπ' αριθ./2018 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου του ν.4223/2013 για το έτος 2018, κατά το μέρος που αφορά το ακίνητο με ΑΤΑΚ και είναι δεσμευτική μόνο για το έτος αυτό, όπου για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας του επίμαχου ακινήτου είχαν εφαρμογή, όσον αφορά στις αντικειμενικές αξίες, οι διατάξεις της ΠΟΛ. 1113/2018 και τα στοιχεία του ακινήτου όπως αυτά είχαν δηλωθεί ηλεκτρονικά από τον προσφεύγοντα.

Επειδή, περαιτέρω, στην ως άνω απόφαση αναφέρεται ότι για τον προσδιορισμό της αξίας του επίμαχου ακινήτου στο ποσό των 51.000,00€ λήφθηκε υπόψη η προσκομιζόμενη υπ' αριθ./31.03.2017, εγκριθείσα την 5^η.4.2017, έκθεση τεχνικής αξιολόγησης για το επίμαχο ακίνητο, ως πρόσφορο μέσο για την εκτίμηση της αξίας αυτού κατά τον κρίσιμο χρόνο (01.01.2018), καθώς έλαβε χώρα σε κοντινό αυτού χρόνο. Κατά συνέπεια ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι η αξία του εν λόγω ακινήτου παραμένει ίδια την 1^η.1.2023, ήτοι μετά την παρέλευση 5ετίας, προβάλλεται αβάσιμα.

Επειδή, η φορολογική αρχή δεν διαθέτει διακριτική ευχέρεια ως προς την επιβολή ή μη του εκάστοτε επιβαλλόμενου φόρου, καθώς εφαρμόζει κατά δέσμια αρμοδιότητα τις σχετικές ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις και οφείλει να ενεργεί μόνο βάσει των οριζόμενων σε αυτές.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, δεν γίνονται δεκτοί οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος.

Αποφασίζουμε

Την **απόρριψη** της από 15/06/2023 και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικώς υποβληθείσας ενδικοφανούς προσφυγής του, ΑΦΜ και την **επικύρωση** της με αριθμό δήλωσης/30-04-2023 πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων (Ε.Ν.Φ.Ι.Α.), έτους 2023, του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Έτος 2023

Ποσό οφειλής: 982,84€

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με τη με αριθμό ειδοποίησης/2023 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου του ν. 4223/2013 (Α.Χ.Κ.), έτους 2023, του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**Ακριβές Αντίγραφο
Η/Ο Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α2**

ΑΝΤΩΝΙΑ ΣΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.